

چریکهای کرکس

پیشکش به :

نیستمانی خوشه ویست

مهندس ناصر زندی

گاو شناس معدن در امور استخراج

چهریکه ی گوردستان

دائرازی :

حله سده ن زیره ك

بهروادی

۱۳۴۵ - ۱۹۶۶

تاران

جەسەن زىرەك

ئافە رین

هوندر به شەکی خودا داوه ، زۆر تری به هە-
ول و تەیکوشان نییه ؛ هونەربارە یەکیکە بە هە
موو کەسی نادری ؛ هونەربەخوێنە واری نییه ؛
هونەر تیشکیکی بە تینە کە لە جیپانی پەنامە کیە-
وہ ؛ پرشگی خوێ بە رتە داتەوہ ، لە نا کاو ئە کە-
وێتە سەردێک ، ئەود لە رووناک ئە کاتەوہ ، بە بی
ئە وە خواوەن دل ئاگای لە خوێ بی . یەکی لەو

کە سەنە کە بە بارە ی هونەری پەنامە کیی را زاوہ تەوہ ؛ کاک و حەسەن زێرە کە
کە بە بی ئە وە ی پخوینی هونەرێکی تەردەس و ، بە سەدانە ریکی چالاک و
نوکتەوێکی قورس و قوڵ ؛ ئەو هونەر مەندە ، هەروەها کەشێ وە ، چارەنووسی-
زۆربە ی هونەرمەندان ئە بی وایی ، لە ژیبانی خوێ دا نا کامی و ، چە و سەنە وە ی
زۆری دیوہ ؛ ئالی و سوێری و زگاری گەلی چەشتووہ ؛ ئە گەل ئەو هەموو سەختی و ،
تەنگ و ، چە ئە مەشدا کە بە سەریا هاتووہ ، هونەرە بە نرخە کە ی خوێ لە هەر کات و ،
روژیک دا کە دەلی و کە و تەبی ، و خزمەت بە گەل و نیشتمانی بە کار هیناوہ .
وہ دە رختنی هونەرە کە ی و بە تین کردنە وە ی پایە و ، بناغە ی موزیقای کوردی
بە ئە رکی گەورە ی سەر شانی خوێ زانیوہ .

بە داخە وە سەرلی شایا و ی و پە شە وایی گەلە کە مان ، بوو تە هوێ

شېرزمې، و، لى ٧قه و ماوې ٧ه وچه شنه و نه رهنه ندهمان که ده سى سته مې رېژگار له
خو ٧يندن و، ر ٧يگا و، ره ووشنى زانبارى، بې ٧به شېى کردوون؛ وه ٧ه و نه رهنه به نر خه يان
وه کو که و هدر ٧يکې، نه ناسراوو، نه تاشراوو؛ دېک ٧وپ ٧ک نه کراو، ماوه تده ٧ه ٧ه گدر
و ٧ينه کاني کاک «زيره ک» له ٧ريگاي ٧خو ٧ينه واري و، زانبارى يده، په زوه رده
بکرايان، بې ٧گومان له کور ٧و، کو ٧مه ٧لى کورده واري دا، بليمه تې ٧يکې بې ٧ينه و،
هونه رهنه ند ٧يکې پايه به رزى جيهاني ٧ه بوون که گه لى کورده له ئستانچا کنتر شانازى.
يان پيوه بکات.

کاک «زيره ک» به بې ٧که سب و کو ٧شت چه نه هونه رى ٧يدا ک ٧و بووه.
تده که که منر له که ساني خو ٧ينه واريش دا، ٧ه و هونه رانه کو ٧ه ٧ه بنه و؛ هو ٧ند
رى، به سته دانه رى، ده نگ خو ٧شېى، قسه زانيى.

کاک «زيره ک» هه روه ها که هونه رهنه ند ٧يکې پايه به رزى کورده، زور
قسه خوش و، خو ٧ين گه رم و، ده س و دل بازه، وه له دو ٧ستايه تې دا، راست و،
دورسته؛ وه گه لى ٧نيشتمان ويست و، ره گه زپه روه ده.

کاک «زيره ک» تاي ٧ستا نزيکه لى هه زارگو ٧رانيى و، به سته لى راديوى
کورديى «عراق» و، ئيران «دا تو ٧مار کرد و وه؛ زور ٧ترى به زمه کان و،
ه ٧ونراوه کاني ٧ه و گو ٧راني يا نه ٧وخوى ٧داى ناوه.

ده نگى کاک «زيره ک» بو ٧خوى ده زگايه ٧يکې ئور کيسترى کوردي يه
چونکه له هه رچريکه ٧يکدا چه ندجور ئاوازي مووس ٧قاهه ست ٧ه کرى؛ ٧ه وده
نگه به سو ٧ه له گه ٧ل به زمه دل ٧رفين و، ه ٧ونراوه ته ٧رو، تازه کانيا، يه کى-
گرتوه و، بووه ته ٧وى ٧ه وه که هيچ کوردي ٧خو ٧ين پاک ٧نيه کاک «زيره ک»
نه ناسى؛ ٧ه گو ٧راني يه کاني گوى ٧نه دا، وه له کانگه لى ٧دله وه، به ريزى ٧
نه گرى ..

«کاک حه سدن زيره ک» بو ٧ه وه که چلو ٧نا يه تې ٧يسانى ٧خوى به هه
موو کوردي ٧يکې نيشتمان ويست و، هونه ر په روه، بناسه لى کورته بې ٧له را.

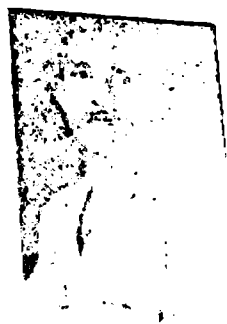
بووردووی ژینی تالی خوی هوناوه ته وه که به ژاسنی هونراویکی وه ها
 جیوان ، له هونه رمه ندایکی نه خوینه وار . که لی جیگای سدر سوور مانه .
 هیوایه ، نه و هونه رمه نده به نرخه ، له پیناوی خزمهت به گدل و نیشتمان دا ،
 پیره ژین ، وه له سیده ری به خته وه دیو ، کاهه رانی کدله که ماندا بحسینه وه :

« زیرهك ! زوړت كرد خزمه تی هوندر

ژینت له پیناو هوندر برده سدر
 باوه کو له ژین نهحه سایه وه
 په ژارهت زوړدی ، زوړچه وسایه وه
 زوړ زگارت ساتی به بی غم نه بو و
 به لام له هوندر هیچت کهم نه بو و

دوکتور محمد صدیق مفتی زاده

۱۳۴۵

حسن زیرهك

به ناوی به زدان

ئەم چەند و وشە کە لە م چەند لاپە ڕەهە دا، دیاری کر اوو ئەمە و یت بێ یتە
 هۆی نە سەحە تەك، نە ك هەر بو تو ی برای خو یندە وار، بە لکو بو هەمو
 برا یکی کورد کە بێ یتە هۆی ئەو ی کە لە خراپە لادەن و، ڕووبکە نە چاکە، چونکە
 چاکە چاکە ی لە شو ینە و، بە ڕیکی شیرینی هەبە - لە دنیا و، قیامت دا ! وە
 خراپەش ، خراپە ی لە دووایە . .

خە لکی بو کانم کوردی خو ین پاکم
 بڕام «حسین» و، خاتو «آمین» دایکم

ناوم حە سە نە ، باو کم «عبدالله»

خوشکم سارایە کاک مینە کاکم

دەستی قەدەت بوو بایم کو چکی کرد

دایکم میردی کرد ، زور بە دە ست و برد

بە و جو ژه مالی یمە ی بە قور ګرت

بزنی دە فر ۆشت ، دە ی ګوت مانگا مرد

خوشك و برامی وادهر به دهر کرد
 خه^۲ لکی بو^۲ کانی لی^۲ مان خه به رکرد
 بناغدی مالی له بن ده ر هی^۲ نا
 سه بازه ت به م^۲ یرد گشتمانی دهر کرد

☆ ☆ ☆

همه شت نو^۲ سا^۲ له بووم ، بووم به عه مه له
 له کار کرد نا زو^۲ ر ته مکرد په له
 لم دی^۲ بو^۲ ته ودی^۲ ، له^۲ شار بو^۲ ته و شار
 له به ربی^۲ که سبی که و تمه^۲ ته و هه له

☆ ☆ ☆

تا یازده سا^۲ له ئاوا کارم کرد
 مانگی^۲ شه ش تمهن من بی^۲ گارم کرد
 براکم گه وره بوو کچ^۲ یکی^۲ رفاند
 ته منشی تار کرد ، هه ردی^۲ و ، شارم کرد
 تار بووم هه لا^۲ تم^۲ رووم کرده سه قز
 بوومه چاو ساغی مه لایی حافظ

مه لا چه مه لا؟! به توانج و ، بوو ختان
 له جیاتی آمانج کردیشمی به دز

☆ ☆ ☆

له (۱۲) سا^۲ له بووم به قاوه چی
 ئیترله کو^۲ یر و ، من له و ناوهم چی ؟
 حه ق ۱۳ شایی روژ تاییواری^۲
 ئیدی لهو ریه و ، من له و داوهم چی ؟

له ۱۳ ساله په يدام كړد بوو ، نيو^۲
نهم ده ويست كه سي^۲ من بكا به خيو^۲

چون وورده ، وورده ، پور بووسه ري ليو^۲
له چوارده ساله رويم نيو^۲ به نيو^۲

پشت له تا وايي باش رووم كړده كيو^۲
چونكه غروور بووم ، وه كو : فه خره دي^۲ و

روژيك لهم دي^۲ يه و ، روژيك له و شاره
بي شو^۲ ين بي جيه^۲ گه ، بي لانه و ، بي خيو^۲

خيچ نهم ده پرسي خرابي و چاكي
خيچ نهم ده زانسي پاكي و نا پاكي

بهره ميكم ده خوارد زور به چالاكي
زه ميك^۲ ليم^۲ ده كه وت لاش و ، كه لاكي

له ۱۵ ساله فكرم هاته سد
خوم را زانده وه ، جلم كړده بهر

دهم گوت كو^۲ ريك^۲ كه نج و پي^۲ كه ييو
نا پي^۲ عومري خوم^۲ بدهم به هه دهر

دهم گوت كوا براكان ، كوا خوشكه كانم ؟
ته ي كوا وه تن و ، خاكي پوكانم

كواني^۲ جيران و ، كوا خزمه كانم
بودهر به دهر بووم له نيشتمانم ؟ !

هه مووم دينه وه يه ك يه ك و ، دوو دوو

به خرايان زانيم ليم^۲ يان نه گرت خوو

گوتم كه و ابوو ، رووبكه مه نيو^۲ و جوو
دوستي^۲ قه ديمي پاك له ده ست دهر چوو

دووباره هه روا که وتمه غسه ریښی
 نه خوښ ده که وتم له یی مڼه بیښی
 به یی دوکتور و، یی ده واو، ده رمان
 چونکه بیکه س بووم نه بوو عه جیبی
 په کک یی که وړه که به ده ولا یی
 وه ک منی ای دی و، زه حمه ته چایی
 هه رکه سی دایک یی یی ره حمی وای یی
 ده یی بهم جو ره ویلوړ یسوا یی

له شازده ساله چه ند ده رکه م ته قاند
 چه نده دزیم کرد چه ند سه رم شکاند
 له چه ند که سم داچه ندم زامدار کرد
 چه ند مال م بر یی، گو یسوانم روخاند
 له (مه راغه) دا، بووم به تووتنچی
 رویشتمه ته ور یز و، بووم به قاچاقچی
 شه و یک که گیرام مردن لای وی چی؟
 تا روژلی یان دام به داروقه مچی
 هه تا بیست ساله که س نهی گوت تو چی
 هه که، به ریان دام روت وه کونهی چی
 له ته ور یز بوو مه شاگردقه نادچی
 ده فیقم کی بو؟ پاک هه رچی و په رچی
 روژ یی چه قم چه ند؟ بیستویه ننج قران
 چی بدهم به سیغار چیم ده دابه نان
 چیم بولیاس بوو چیم بو کرایه خان
 ناوا دم گوزه راند، موسو امانه کان!

نهوه ندهم کار کرد بوو بوو بووم شه لهوگڼیر^۶
هاتمه ده ر ، بووم به ، شاگردی شو^۶فیر^۶

نهم ده دا خاوه و ، نه شم ده ستان باج
مال و مه نزل^۶م قولنجکی کساراج

چه نده په ندم دی بووم به (بیسنو چوار)
بازی^۶عه قل^۶ بووم ، بی^۶ شه رم و ، بی^۶عار

ووم کرده تاران بو^۶ ئیش و ، بو^۶ کار
تاکه ی بهم جوړه ، ها واصله دها وار ا

بی^۶ که س و ، بی^۶ ده رگه ییستمه تاران
چه ندشه و نخوونی ، چه ند به فرو باران

مه ئیو^۶وس و بی^۶ کار ، بی^۶ پیو^۶ل و ، بی^۶ نان
ئینجا خو^۶م کو تا به ره و خووزستان

چه نده نه هواز و ، مسجد سلیمان ،
تا خووره مشه هرو ، شاری ثابادان

هه رچه نده گه^۶رام کارم ده ست نه که وت
نه له کارخانه و نه شیرکه تی نه وت

شه و په^۶ریمه وه به دزی بو^۶ به سرا
نه ووه خته له وی^۶زور زو^۶لم ده کرا

چه نده غه ریب و ، بی^۶ که س ده کوژرا

نه منیش له ترسان کارم بو^۶نه کرا

ووتم وا چاکه بچمه وه ئیران^۶

به ره و دواها تم دل^۶ پر^۶ له کریان

په كسه زه هاتمه چو^۶ مې ، مجيد خان ،
هاتمه لای براله ، قهره موو سا لېان ،

❖ ❖ ❖

دل^۶ پر^۶ له ئادات هاتمه لای برا
تا برا ژني باش بو^۶م هه ل^۶ كا چرا

برا و ، براژن ، برازای جوانم
نه وان ده و^۶ له مه ند نه من بی^۶ نانم

هه رچه ندهه ل^۶ وه دار ، دژو عاجز بووم
« والله » لایكی پاكوته ميز بووم

برا ژنم ووتی واحات ، كو^۶ لكنه !
برازاش ووتی چه ند نه سپی^۶ وونه !

بوومه نو^۶ كه ریان ، بوو بوو مه كار دار
به شه و^۶ یشكچی ، به ر^۶وژ بار و كار

سه ره را^۶ روانیم برا كه م كزه
برا ژنم ووتبوی كه « حسن » دزه

پ^۶م گوت براله ! من كاری گه دم
بو^۶ تو^۶ كار ده كه م ، وه كو سپه دم

نه مباحه دله عنه ت له پیاوی بد خوو
چونكه برا كه م ز^۶ور ژن سغه ت بوو

هه قه كه م چه ننده بوو ته چل تمن
كه داوام لی^۶ كرد پی^۶ی ووتم « بو^۶گن » !

كه هانی لی دام به داس و ، په شهن
ووتی كال^۶ بدم پارچه پارچیت كهن ؟

ټيتر من ده ستم له روحم همل ٢ کړت
 شه پټيکم لي ٢ دا و ، قور قور چکه م گرت
 برا زا و ، براژن که ها واريان کړد
 ژاندارمه هاتن که له بچه میان کړد
 ،
 ټا غای دی ٢ په که گه وره «و ٢ ټيس خان»
 براو کو ٢ ري خو ٢ی خانه و محمود خان
 ووتيان کاک مينه! بو ٢ چ واهه راته ؟
 تو ٢عه بيت ناکن ؟ . «حسن» براته ؟

جا ، حه قی خوم ٢ سهند هاتم بو ٢ بو ٢ کان
 هاتم وه سه قز به رزی باوه خان
 بووم به شاگردی حاجی بی ٢ به ټيمان !
 ټه ویش ته ماع کار شخصی ٢ زو ٢ر گیرفان
 له ماشینی ٢ی ټه و تا شش حوت مانگان
 ټه من شاگرد بووم ، شوفی ٢ر بستزمان
 به شه وو به روژ نهمان بوو ، و ٢ستان
 کار و پټشه مان ریگای دارستان
 بارمان مازوو بوو تال ٢ بوو ، یاگه ٢لوان
 یاگه زو ٢ و ، پټسته ، سه ر بارمان ټينسان
 بهم جوړه کاروان بی ٢ خه وی شه وان
 دایمه خه تهر بوو پیچ و ، که لی خان

روژ ٢یک چووينه ز ٢يو شاره که ی بانه
 بارمان دهست نه که وت ده رچو وين کو ٢رانه

هاتین گه پشیننه به ردی^۷ی ده به ت^۷لمو،
شوفیر پا^۷ راوه له ترسا وه ك جوو :

ئه منیش وه ك چه ند خان د آخ كندم، بوو
قه زای روژگار له ده ستم ده رچو،
هئ^۷ستا شوفیر^۷م هی پیاوی^۷ به د خوو
چو^۷ن بلیم له بانه، حاجی! بار نه بوو،

سوار^۷یک په یدا بوو سه لام! ئه حمه د خان!
ئاغای د به لوه، بوو ته^۷رپوشی کوردان
پیاویکی مه زن وینهی قاره مان
سلا^۷ ویکي کرد به دایی خو^۷یان

له به ری هه ستان ئه منیه و، سه روان
رووی کرده ئی^۷مه و مسا فیره کان
کووتی بی^۷ بارن؟ بو^۷چی کوره کان!
بو^۷چی به خالی ها تنه که لی خان

بو^۷مان گیر^۷اوه بی^۷ باری بانه
همهش لو^۷ریه کهی حاج آغا گیانه!
ده ستوری فه رموو پر^۷ تاو کو^۷رانه
دادهی دار بیر^۷ن له دار ستانه

برای ده نگي دان هاتن چه ند نه فەر
کو^۷لکه یان ده بر^۷ی وه ك که لاکی کهر
چه ندپیاو، چه ندجه هی^۷ل، چه ند کورو^۷کچه
باریان بو^۷لی^۷ داین له کن د قرووچه،

هی^۷ندمان بارلی^۷ داکه وتینه عه سر
بارمان ز^۷ور ز^۷ور بوو کرد بومان غه در

به يهك، سه ركه وتبن كو^۷ مه كه^۷ ينالان
كوتكم له سه رشان هه تا كه لي خان

به برسي هاتين تا د قوره ده ده ،
ماشين خراب بوو بويته مه خسه ده
له قور^۷ ده ده كه بووين به م^۷يوان
نان و چامان خهارد بووين به پا^۷له وان
هيندلمان اي^۷دا و ، ماشينان^۷ رفان
چون بي^۷ به نزين بوو ، كه وته هانه هان

مسافرمان بوون هه شت زه لام يا حه وت
به جاري^۷ ووتيان بو^۷ چي په كمان كه وت ؛
شو^۷ فير^۷ مان ووتی هیچ مه بن سه رچه وت
پوو^۷ لمان بده ني^۷ بازوو بكر^۷ ين نه وت

چون به نزين نيه ماشين واخه وت
فكري روژ مه كه سارد ته بي^۷ شه ووت
به زه حمت هاتين هه تاكو د ئايچي ،
شو^۷ فير^۷ بانگي كرد كاكي قاوه چي !

ته وه بي^۷ پوولين ته رو^۷ي لاده چي ؟ !
له جوابا ووتی برام ! به من چي ؟
پوول بو^۷ حاجي ئاغا كه لي مه با حه
چون پياوی خراب و ، زور پر ته ما حه

دائيم له خراپه ي كارچي فه لاحه
حاجي خان چ خان ؟ ! يهك زه به لاحه !

له به ری^۲ پو و^۲لی و، له بهر ناچاری
به پال^۲ و په ستو^۲، بی ی به ن تا شاری

کو^۲مه کیان کردین زو ر^۲به زو^۲ر داری
ماشین^۲خان ه^۲ینا و ، هاتینه شاری
که یینه لی^۲تری مال^۲ و تیمورزاده ،
ماشین بی^۲ به نرین وه ستاله جاده

شوفی^۲ر ناچار ما ، ماشین^۲نی راگرت
به بی^۲ طلاقه تی که وتد ده ستو برد
گوتی له نی^۲وچی^۲ نه مه ماشین^۲ند ؟ !
و ده سن « ! نی^۲و شاوله ، زووبه نرین بی^۲نه

رووم کسره مال^۲ی نه ربایی جانان
پو^۲و^۲و^۲لم پی^۲ نه بوو خالی بوو گیرفان
گوتم حاجی خان ! بی^۲ بی نرین ما وین
وه کو رو^۲ژی^۲ رهش ئاوداما وین

حاجی خان فه رموی بر^۲و ، مه دوی^۲نه
بچو^۲له و دیوه ، دوو به نرین بی^۲نه
به نرینم هینا چه نده ، دوو شیشه
(خوا) به ته ماح بوو ، نه م حاجی ری^۲شه !

گوتم حاجی خان نه مه دوو بتره
نه که ر بی ی پیو^۲ی ، دوونیوه لینه

به نرینم هی^۲نا و که یمه ماشینمان
هه موو زو^۲ بی بوون مسافره کان
کو^۲ری « محمود ، ناو ، لاویکی زورجوان
نه و بیش وهك شاگرد بو^۲ یارمه تیمان

برایم کوتی وه ره به قوربان !
ده ستودی خانه خانه لی خوږه بوږدوخان

برایم کڅی بو د پیاوی حاجی خان
گو تی واهه روږ ده خپلم نامان

شوږږه که مان هیچ نه بوو مه حتدل
رقی هه لسا بووکردی به له پهل
ووتی ! وواښه کائهم حاجی خانه ؟
نهرزی گرتوه و ، ته مای ناسمانه !

~ ~ ~

قلاوه خنده بوو کافدی د فیه زی
من جیوږعه ژورزی ږ بووم به مشته زی
هه رچه نده کوږ لکدم باش خسنوه به زی
له د لیم دابوو ، ماشین خه ته زی
چه ند چایو یکمان خوارد وه کوژاری مار
له ره نجی ماشین بوو بووین شیټ و هار
عالم ناسو وده ، ئیه مه دیوانه
چه نده به دبه خت بوو نه و قدیم خانه
کوږه کهی «محمود» چوو بوو هسه رږکاب
به را به رساحب و شاره کهی تیکاب

چوومه پشت فه رامن روږ چستو. چالاک
ئا بهم زه همه ته واماندوو ، هیلاک

یاره بی خودا ! زه همه تم چه نده
ماشین ده روږیسی ، خپلاس بوو دنده

نه من بهم نه وعه كه وتمه نم په نده

چاوم نهی ده دی راسی یا که نده

ماشین پرده ور و ، رویی سه ره و خوار

وهك ماینی كه حلان هه لی گرتبو و غار

فه زمانم گر تبووه مها رور ناچار

چونكه ناشی بووم پشوم بووبو سوار

دیواری حاجی نه و د تیمور زاده ،

کردم به سه رلوریم پیداده

نولاکه م شیو بوو ، بن ده ستم جاده

چونكه په شو کام كه وتم به لاده

✧ ✧ ✧

من بی خه به ربووم كه له موسته فا

کورزی د محمود ، بووکیشا بووی جه فا

بو من وانه بوو نائم ما شینه

مچدی بریه وه عه تا پشته

مسته فاچد كه نج ، چ شیرین لاه !

گیرودهی كه ردوون خستید نم داوه

ته ماعی حاجی نارا پرر خوین بوو

ریشهی زینده گی مچه برآ وه

جه وان چ جوانی ! صاحب ده زگیران

پشتی باب شكا و مالی بوو ویران

نه نك به روروو . دایك وهك بریان

به ووردو درشت كه . و تنه قور پړوان

د مصطفای ، ناکام جوانی خیر نه دیو

واله دنیا روی سووتاوو ، بر ژبو

خودالی^۶ی خوش بی^۶ یه زدان انشاالله
خه تام تیانه بوو ، به د کلام الله ،

❖ ❖ ❖

خو^۶م کرد به مردوو ، وه لك زیوی^۶ تو^۶ پیو
وه كو شخصیکي هیچ دونیا نه دیو
ککوتم و اچا که خو^۶م که به مردوو
وهك ده رده داری^۶ بو^۶ی بکه ن نیشتوو

میان ده رهینا^۶ چه ند ره فیق و دو^۶ست
ژنان کم ما بوو ، رووتم که ن وهك پو^۶ست
هد ریهك به جو^۶ری^۶ قسه ی لی^۶ ده کرد
ماشین بدم جو^۶زه ، ئاوا ئاگری کرد
ئاگری گرد ماشین چه بار ، چه ته گهر
جه هه ندهم له خو^۶م ، شار که وته خه تدر

من که که و تبووم خاتن پاسه بان
ئه مینه و ژاندار سه ر باز و ، دژبان
عالم سه زیباکی که وته مشو^۶مر
که پریان دامی^۶ یه کجا ر کو تویر^۶

که و تمه سه رده ستیان وه کو^۶تو^۶ په خرر
ده ورم گیرا بوو به ژن و کچ و کو^۶ر

چو^۶نیان فر^۶اندم پاسه بانه کان
ئیداره کوی^۶ بوو ، به رزی باوه خان

خو^۶م کرد به مردوو ، که "له کم وه شان
سدپا سه بان بوو آزدان د عزیز خان ،

گوئی مردو* د حسن ، به سته زمان
ده بانگ که ن دوکته را، کوا ده واوده رمان

حه مبالم کی^۲ بوو د سلیم بانهایی ،
جوان هه لی گرتم زو^۲ر به شی^۲نهیی

نه وکده ندی په ززا بی^۲ری^۲ پاسه بان
ته من و ، سلیم بووین به جووت هردو کمان

سه قز به^۲له د بووم پاک کو^۲لا^۲نه کان
بی^۲ په روا رووم. کردله مال^۲ی خو^۲مان

❖ ❖ ❖

مال^۲ی خو^۲مان بو^۲ ؟ که و تمه بیابان
چه نه که^۲له کم داله پو^۲ستی ئازان

چه ند ری^۲ یان گرتم سهز یازو دزبان
ده رچووم له شاری و. په کسه رتتم^۲ ته تان

ر^۲ووم کرده کی^۲وی لای کانی نیاز
به^۲ لکو بو^۲ په کی^۲ بکه م را زو نیاز

مانگه شه وی^۲ خوش دیم له دوور که پری^۲
نهم زانی فکرو کساری^۲ واده کړی^۲

جه حیل^۲ و پیری^۲ لی^۲م کردن سلا^۲و
چون دوونه فه دبوون ته واو دایان تاو

کودسی یای نا بوونه خموته بیون ته واو
ئاگر نایین ؟ ! منم لی^۲ قه و ماو

په کیکیان جه هی^۲ل ته وی تریان پییر
گوئیان به خیری^۲ ی به^۲ را ووته کبیر

له پشت که پره که زو^۲ر سه رته یان کرد
رایان ته وه بوو من بکه ن ده سگیر

پيم نه دان نه مان وهك شير ي سه رهمست
 هه ستام له جي م و بي په رواو ، سه ربه سست
 گوتم وانا بي ي كاره كه ن بي هه سست
 خودا ده يزاني ده تان كه م قول به سست
 چه قوم ده زحمتا لي م نه كردن باك
 جه هيله كه م گرد وهك پلنگي چالاك
 كه كورم واگرد پير كه و ته هاوار
 ووتی یناف كه ئه ی برای ری بووار
 جه هیل پار او و ، دا وینی بادام
 سه ری دانه واند جوان خو ی لی لادام
 ووتی ین خیر بی ی ئه ی كاکی میوان
 مه بی نه قل بووین بیووره ، تاهان !
 له جوابدا ووتم براوو با به كه م
 منیش ده رده قتان جار يك چاده كه م
 من خو م نه قلم كرد پی شه و كاره كه م
 ووتم ئاگری گرت لو ری ! باره كه م
 نه مجادا نیشن لهم شانه و شانم
 پیرووتی سه د سال به میوانم
 كه وشت له سه ر چاو مننت به گیانم
 نه منیش لهم کی وه ، واتووتنه وانم
 با تووتن بیتم . تیکه سیفاری
 هیشتاشه و زووه ، دانیشه جاری
 كه زانی یان من لاوی به كارم
 نه مجاتی كو شان ريك بخن كارم

شه و گار که یشته کاتی نیوه شه و
 پیر به زمانی خویش هه ستاندمی له خه و
 دوتی کور^۷ کهم مه مجار به یانه
 بدهره کیوی و ، هه^۷ گره (۴) نانه
 ده ست و ده م ماچ بوو زو^۷ به د^۷ لیکي خویش
 شه رتم کرده ی پیرنه ت که م فه را مویش

ده ستم داکیوی به ره و موکریان
 بو^۷ زی^۷ و به گزاده ، و لای کانی سی^۷ ران

که من تی^۷ فکرم وا بوو یووم بی^۷ هیز^۷
 هیچ که س نه م بین^۷ به دزی و به پار^۷ ز
 که م له شانم دا بارانی پ^۷ ر^۷ یز^۷
 له وانه باشر بچمه وه ته وریز
 دوا ی بانگی عه سر که یشته ته ور^۷ یز
 رووم کرده مالی^۷ عه ل^۷ ستان به ر^۷ یز
 خه به ریان یی^۷ دام وا ، دت که ن تعیب
 بچ^۷ بوتاران به لور^۷ ی یا جیب

زه حمه ت یاره حمه گه یشته تاران
 خودا گه وره بو ، و نه یخسته داوان
 بی^۷ ده نگ بی^۷ خه به رباش خو^۷ م کرد بوو گوم
 سرویسم نه کرد له تاران بو^۷ قوم

له پاش دوو سا^۷ له گرتم نه خوشی
 بو^۷ براو که سم کردم په رو^۷ شی

عه زم چه زم درد دالم تی کوّشی
مال و نه ساسم که دتمه فروّشی

هاتمه وه ته ورین چوومه « مهاباد »
له لای دادستان کردم عه رزو داد

نه پارّامه وه که بمدا نه جات
واش تی نه کوّشام بمداتی خهلات

به س ده ستووری داوولای بازپرسی
جواب دایه وه زور به نه ترسی

شیکیان نووسی بو شه هره بانی
من خوّم ته حویل دابه په شیمانی

نومانگم کیّشا زیندان به خه تا
ده ولّات به خشین پی کردم عه تا

هم که ین و به ینه سالیک بوو، ته واو
جا ، چوون پیرنه بم چوون به ینم لاو؟!

بیست و ده وت ساله م نه واهاته بان
جا خوت کوومه که بدخودای «لامکان»

زانیم نه ئاوا لیّم ووشت ده بی خوین
پیتا وم پیچا بوشاری پینجوین

یاله بو پینجوین یا بو سلیمانی
عه میر که ستهی گوت کاکه ایرانی ؟

نه مگوت ئیرانیم آوا ، ته وه لام
نه حاجی زاده و ، نه به چکه ملام

بووم به مسافر چووم به ره و و کړکوک ،
تیرانی بگیر بوو هیچ خو م نه کړد سووک

کوتم غه ریم وا بووم هه لودا
بچمه زیاره تی غه و مه کی به غذا
«بندا» پاک که رام شارع ، چاخانه
بووم به شاگردی مسافرخانه

باش کارم نه کړد روژو شه وانه
له توتیل شمال که جی ی کوردانه
مسافر ی کمان که «مام جه لال» بوو
به کجار که نجی کی به بی غه لال بوو

خو پیریش نه بوو ، پی یان ده گوت «مام»
کوړی کی شیرین وه کوښه کری خام

☆ ☆ ☆

«سه لاح» کوړی بوو پی ی گوتم بدوی
به خوا ئا زاویه شه وور وژ نانوی

پی ی گوتم برام ! بت بهم یو «رادی»
هه و لت یو ئا ده م ، به لکو یوت بلوی

پی م ووت ئه ی برام ! ئه ی لاونی جه سوور!
له بردنی من هیچ مه که قسوور

جنسیم نیه و ، خه لکی تیرانم
مه شپوو به «زیره ک» ئاوازه خوانم

بردمی یو رادیو پی منته به گیان
جوان روتی کړدم له یو لیه کان

جوان ناساندمی به عادل عرفان
هه مه کاره بوو له رادیوی کوردان

گوته برام کووردی ؟ توش له خومانى ؟

ئا بومان بلى به ندى گورانى

كه به ند يكم گوت به دلى پرگريان

له خود اوه جه رگيان بوم و بووبه بریان

گوتهيان به راستى له ههجهى شیرينه

به لام داخه كهم كه بى ته مرينه

چه نده ريك خه رو سه دای خه مگينه

چه نده به جوش و چه نده به تينه

ئوركیست كه هاتن هه هوو كویر وشل

له خوشیا گشتان كه و تنه په له په په

یه كيك عوودى بو، ویه كيك سازیا ندى

یه كيك به قانون ئه یگوت بلى دهی

یه كيك به « جیش » ئدوى ترهویه لوون

هینده به سوزبون دل ده بووبه هوون

ئه ماما داد له دهست دایره زهنگی

هه ركه س به نهوعی گر تبوویه چه نگی

مه خله س دامه زرام له به شی كوردی

له رادیو « بغدا » هه جگار به مه ردی

زوالمیان لى كردم مانگی شه ش دینا

مانگك له گه ل مانگی زیادیان كرد، ناچا

ئه وابهم چه ره چه نه سأل غه ربه تی

چه نده بى كه سی و، چند بى قاقه تی

هه ز چه ند غه ریب بووم ببووم هه لو دا
 نه ماما دوستم خوش ، نیوم کرد په یدا

☆ ☆ ☆

مد خله س (۵۸) مالم به جی هیشت
 هبجم نه هینا به نه ز می خوی چیشت

مال و زینده گیم له خوم کرد ویران
 روژ به فه خره وه هاتمه وه ، نیران

تیبی موسیقای رادیو تاران له گهل دهنه ده کوره بو په کم چار له
 سالی ۱۳۳۷. یه تاوی بو پر کرده وه ی بهنه و ، گوارانی کوددی

سجده زن بر لاله سده رتبه هر زینتی هوش نه رو ، در سبقتا ده روین

موسیقا ! خوشی روحی به شهری
صاحبی ده ست و په نجهی که و ری

ئو رکیستیږ ! مردم له سه رقه بره کم
بیت ده نگی نه وات بؤ هونه ره کم

موسیقا ! شه رتد هاورازم آتوبی
پاشی مرد نیش ده مسازم آتوبی

موسیقا ! هه رتوی روح و ، گیانی من
موسیقا ! خوشی بؤ ژیانی من

موسیقا و به سته و نه غمه و گورانی
مردوو بانگ ده کا له قه برستانی

لاده بدن غم و ده به ن دل ته نگی

هه رکه س به نه و عی ده بیستی ده نگی
نه مهاداد له ده س ده نگی و گزنفون ،
به شدت ده دا جوابی به « باسون »

ند وهل و ویرا فون ، دوهمیش و ارگ ،

پیاوته جات ده داله غم وله مه رگ
نه ولان و سنج ، دوهمیان و بانجو ،
پیاو زنگار ده که ن له شین و روږو

« هارمونیک » وه ختی^۲ ته گریخته دهستی

نیشان . ته خاته عاله می مه ستی

زه مانی^۲ که ردی^۲ صدای « ساکیف^۲ ون »

له ده نگی ده پی^۲ پزدهی « میکرو^۲ ون »

نه وای « قه ره ندی » بانگ ده کا « مله نبور »

په ردهی گوی^۲ ده د^۲ری^۲ له نزیك وله دوور

« مله نبور » نه جیبه صدمه دای زو^۲ر که رمه

ده نگی مه جزونه په ردهی له به رمه

« دووتار » و « کیتار » شاگردی س^۲ی تار

ده نگیان هی^۲ند خو^۲شه له ن^۲ل ده بدن بار

تافه رین « سه نتوور » ده نگت چه ن خو^۲شه

صاحب هوند ران ده که ی پی^۲ هوشه

ده نگی « ماندو^۲ لپی » گرمهی « تروهیت »

ده تختاه خه یال^۲ سوازیی ته سپی کو^۲یت

وه ختی^۲ ده بیستری ده نگی « کرنترباس »

ده نگی لیوه دی به هه زازته هاس

ده نگی « دمبهك » و صدای « دووزله له »

ده تختاه شایی وهه را وهه لهه له

ده نگی « دهف » چاکه بو^۲ده رویشه کان

بو صوفی و مرید بو^۲ قور^۲ کی^۲شه کان

« ده هو^۲ل « و » زو^۲رنا » خوشه سه حری

سه رله سه رسه رین بتکاخه به ری

یا له بو^۲ سواره وله بو^۲شه ره که ل^۲

نیشانی به ذوق ده خاته گونگه ل^۲

له خه وهه^۷ دل ده ستن یاران خه رامان
ده چنه هه^۷ دل په^۷ رکی^۷ به هه له و داوان

نه ماما « کمانچه » ده کافیکه فیک
دای جوان و پییر دیتنه جیکه جیک
نه ماما داد له ده س ده نگی « باله بان،
شوان دینته ره قص له ده شت وله بان

« شمشال » تایفه تی دهستی شوانه
موسیقای کوردان نه غمدی کوستانه
صد دای « فلوت » دی^۷ چه نده به له نگی
بانگ ده کابرام ! « دائره زه نگی » !

« زه رب » و « دایره » که ردینه سامان
به بی^۷ یختیار ده مکهن سه رکه بدان
« چه ننگ » موسیقیکه چه ندین قه رن پیش
وه خنی^۷ لی^۷ ده دری^۷ دل^۷ ده کاته کی^۷ ش

نه ماما دایله دهس « جازی » فنه رنکی
که رهونه رمه ندی^۷ ده یگری^۷ ته چه نگی

« ویه لون سل » ده دا صد دای دل ته نگی

پروانه سیمی ، بیسته ده نگی

« پیانو » شای هوندر و موسیقه داره

خوشر له کول شت « ویه لون » و « تاره »

« عود » که ربانگ ده کاته ری^۷ هوی « قانون »

سیمی ده له رزی^۷ دل^۷ ده کازه بوون

« تاکوردئون » صد دای له چه ندین نه زمه

« جونش » کاسه ی زی^۷ و چند زمی جه زمه

نه مانه هد رکام به سوز سازی^۲
 یوت ده کهن به دل^۲ رازو نیازی^۲
 موسیقای کوردی نه را زینته وه
 ریشهی دل^۲ به جوش ده له رزینند وه

میدیہی زہندی نووسہری کتبیکہ لہ گہل دو گولی ژیا نمان . ساکار و آرزو
 هاو نیشمانی خوشه ویت !
 خوژان مه زانن که من له کوژ کردنه وهی هم پیراومه داته نیازمانم کاری کردوه ، له پاپنوس دا
 « بانو و میدیهی زہندی » هاوسه رم ، یارمه تی داوم ! به راستی هه دژ لوزی پدی هه ،
 بوژ یارمه تی دانی هم خزمه هاته داوه ، گه لی ژ چیکای سوپاسه
 « حله نه ن ژیره ک »

و لہ بہ ریہ دانه می ری، شور - ریتیم - دوو و چوار ،

مہوای ترکی کہ ذات هاشمی
فانوازاده کردیوہ بہ کوردی

مہ لہ ست لہ زیرہ ک

سنگیان کارگی نیو کد ماید
غہ مبارم رہ نچہ رو مہ
کشکہ جوانی، ما یرو مہ

لہ بہ ریہ ری نیو زہ رزایہ
غہ می خو م نیہ غہ می تو مہ
لہ دووری تو سیبہ رو مہ

شل دل دہ رو ن یولایہ ری
غہ مبارم، رہ نچہ رو مہ
خونم دیوہ، وہی تو مہ

لہ بہ ریہ دانه می ری
غہ می خو م نیہ غہ می تو مہ
تہ لی مہ تیو غہ می مہ خو

پولی جوانی مایرو مہ

« لهری ناز » « شور - ریتیم - دوو . و چوار ،

هه لیه ست له زیرهك دانه ری هه واذیرهك

ئه وشه ، وشه و زستانه به فران گرت کولانه یاری من ز ورجوانه
ئه ری ناز^۷ و دی ناز ، خانم نازمه که بگره سیو^۷ کهت بانگه وازمه که

☆ ☆ ☆

ئه وشه و ، ها وینه یارم خ^۷وین شیرینه به چاوی من بی یینه
ئه ری^۷ ناز^۷ و دی ناز ، خانم نازمه که بگره سیو^۷ کهت بانگه وازمه که

☆ ☆ ☆

ئه وشه و ، وشه و پائیزه یارم له من زیزه جوانه وهك که زیزه
ئه ری^۷ ناز ، وهی ناز خانم نازمه که بگره سیو^۷ کهت بانگه وازمه که

د لای لای سوره گول ، د سوره سوره - ریم - دوو . وچوار ،
هه لای ست له زیره ک

ته نیا گول له که ی باغی ژریانم
دانه ری هه وا زیره ک

دایمه له دو وریت چار به گریانم
نه آو شه ونمی نه من زریانم

لای لای سوره گول لای لای چونت را ژینم
چونت را ژینم رات نه چله کیښم

غیجازم بده سدر په نجه م پیښم

سوره گول له که ی باغی چوله و باغم
که وهه رودو رو له علی قاچاغم

چونکه بی لوتقی نیبه دماغم

لای لای سوره گول ، لای لای چونت را ژینم

چونت را ژینم رات نه چله کیښم

غیجازم بده سدر په نجه م پیښم

گولم گولزادم باغی به ریم
کیژ و له ی نازدار له هجه شیرینم

راضیم به مردن به شرط بت ینم

لای لای سوره گول لای لای چونت را ژینم

چونت را ژینم رات نه چله کیښم

غیجازم بده سدر په نجه م پیښم

تین پی ویسٹای ازده پایجانی له ریادیو تاران پسر وی کایشی هوندرمه ند دجاوید و هوندر
مندی بهنرخ کاک دآبازر ، که دایر ملی گدا ، له پز کردنه وه شیرینی بهستی و کورانی
که له کم کورانی بهدا ، هاوه لانی پدی زن د محمدی ماملی ، کورانی ویوی مه هایاد ،
وه د عیداهزاده بهستی ویوی شادی و ؛ زه ماوه ند ، وه د هاشمی قیدانی مه قام ویوی
سابلاخ له گهل مناهاً و کاری یان کردوه

ده نالی ده د به ره ل بیڼه ، د مهور - ریم - شه شوچه شت ،

دانه ری هه وازیږه

هه لېه - ت له زیږه

خوی شیرین وهك هه نگوینه

ده نا ، لی ی ده ، به ره ل بیڼه

حه ریره و ، پای نه داوه

رووی خوت بیڼه بهم لاوه

د به ره ل بیڼه ، که ی شینه

یومن گولی باغی ژینه

به ره ل بیڼه که ی کراوه

ده ، وه ره بیڼه ماچت که م

قه دی وه کوبللوږه

ده نا ، لی ی ده ، به ره ل بیڼه

حه ریره و ، پای نه داوه ،

رووی خوت بیڼه بهم لاوه

به ره ل بیڼه که ی سوږه

د به لېك ، سپی ده لی ی توږه

به ره ل بیڼه که ی کراوه

ده ، وه ره بیڼه ماچت که م

« نه عام نه عامه » « ابو عطا - رستم سه وهه شت »

نه نيټه له زيرته دانه ري هه وازيره ك

بي بي نيټه بان دلم ناسكه په نجه كوت
ناوه شيم كه به نه گريجه كوت
په پيښه سه رجي له د يانجه كوت »

نه عام نه عامه نه دواړه عام
يوټو سووتاوم ياري نه و نه عام

بي بي نه سه ردلم په نجه شمشالت
جار جار رام مووسه به ليوټي نالت

با نيش بگوشم دو و ليوټي كالت

نه عام! نه ماوم ، من يوټ سووتاوم
من شيت وشه يدای نه گريجه خاوم

د کبزه مه زړو جوانی « - یی سماء - ریتم . دوو . وچوار »

مه نه ست له زیره ک

دانه ری هه وا زیره ک

کبزه کورده که یی سار به ست خوله نوی به داوی گردون گیر وده ماوی

تو خوا پدیم نالی یی یوچ واژا کاوی

کبزه مه زړو جوانی گوولی کور دستان

ئسکی له کویستانی نه ما می بیستانی

✧ ✧ ✧

کبزه کورده که ! هه ز دلی ئاسکی ده ولی یی گدیزه یی سار باسکه و باسکی

چه نده یون خوشی چن ته رونا سکی

کبزه مه زړو جوانی گوولی کور دستان

ئاسکی له کویستانی نه ما می بیستانی

✧ ✧ ✧

کبزه کورده که یوچ وادا ماوی هم دلی یی کهوی به تور گیراوی

پا و پا مووره جوان که ردن خه ناوی

کبزه مه زړو جوانی باغی حه سن خانی

چه ن له به ردلانی توم ئارامی گیانی

« چار وکی^۲ چار وکی^۲ » « سټی سټاء - ریتیم - شه ش وهه شت »

هه لټه ست له زیره ك دانه ری هه وازیړه ك

هه وړان گازه گازه خویندی سه قرو ، بازه

یارم خوماری نازه ده بابټ به تاوی چار وکی^۲

چار وکی^۲ چار وکی^۲ ده بابی^۲ به تاوی ده سرو وکی^۲

یارقه ولی پی^۲ داوم ده چین ؛ و مه ندو وکی^۲

☆ ☆ ☆

هه وړان کټ و کټ ویه ده خوینی هه لو یه

دل مفته لای تویه ده بابی^۲ به تاوی د سرو وکی^۲

چار وکه چار وکه ده بابی^۲ به تاوی ده سرو وکی^۲

یارقه ولی پی^۲ داوم ده چین ؛ و مه ندو وکی^۲

« بولك مريم » « چوارماه - رېتم - » - ۷۷۷هه شت »

هه لېږست له زېږه زېرك داندرى ههولى

ئە تۆ گوارەى ئە من گويم	ئوخى ئوخى بولك مريم
پياومە نېرە بۆ خووم ديم	ساعات له چوارى شه ودا
شوخى ، خە لکى بۆکانى	بووکى رازادەى جوانى
بە ملو ینک هه ززانى	ده ، وه ره ! بېنه ماچت کەم

قيمت گران وهزن سووکى	بووکى جوانى تازه بووکى
وهك ئە شره فى بچووکى	ده ، وەرە! بېنه ماچت کەم
ئە تۆ گوارەى ئە من گويم	ئوخى ئوخى بولك مريم

واده روى به يەك جارى	بولك ! ده روى له سه رسوارى
ناسکۆل ، ناسک و ناز دارى	ده وه ره بېنه ماچت کەم
ئە تۆ گوارەى ئە من گويم	ئوخى ئوخى بولك مريم
پياومە نېرە بۆ خووم ديم	ساعات له چوارى شه ودا

«چارو^۷ که هو لی^۷ ری به^۷» «دشتی - ریتیم - شش و هشت»

له لی^۷ ست له زیره^ك دانه ری به وا زیره^ك

له دوو ری تو یه^۷ زهش پو^۷ شم مدهست و خمارو به رخو^۷ شم

به ماچت دی^۷ فه را مو^۷ شم

چارو^۷ که هو لی^۷ ری به کو^{۷۷} لوانه هه لی^۷ ری به

له دووری تو یه^۷ عه بد ال^۷ م مدهست و خمار و بی^۷ چال^۷ م

بو^۷ ماچی^۷ کت زو^۷ ر شه لا^۷ لم

چارو^۷ که هه لی^۷ ری به کو^{۷۷} لوانه هه وا^۷ ری به

له دووری تو^۷ گرفتارم مه ستم خمارم ناچارم

عاشق به چاوی ناز دارم

چارو^۷ که هو لی^۷ ری به کو^{۷۷} لوانه هه لی^۷ ری به

تیمم^۲ و سقای رادیو کرمان، به سرو^۲ کایتی «عبدالصمدی» که به «قره نی» و لای^۲ هونه^۲ ر-
مهند (میرزاده) که به «وییه^۲ لون» و «ایزدی» به «سنتور» و «پولکی» به «زرب»
هاوکاریم له گیل ده کهن له کاتی شریٹ پ^۲ر کردند و ده

«کرمانشاه شاری شیرینم» سه گاه. ریتم - دوو، وچوار»

دانه ری هه وا زیڕهك	هه له‌به ست له زیڕهك
جی‌گای شیرین جی‌ی فه ره‌ه‌ادی	کرمانشان جی‌گای ته به‌ه‌ادی
خو‌شم ده‌وی‌ی کچه جیران	تا مردن ئه تو‌م له یادی
سووره گو‌له‌کی نی‌و مو‌کو‌ریان	ئه تو‌ دوست ز من ده زگیران

شاری گه و‌ره‌ی کور دوستانه	کرمانشان شار‌یکی جوانه
خو‌شم ده وی‌ی کچه جیران	صاحبی طاق و ، بوستانه
سووره گو‌له‌کی نی‌و مو‌کو‌ریان	ئه تو‌ دوست و ، من ده زگیران

(به سته ومه قامی شه و) (سی^۷ شاه - ریتم دوو، چوار)
 شرله دامامی،
 دانه ری مه وا زیرهك

نووری رو خسارت وه ده رخه ده ردی بی^۷ دزمانه شهو
 ظو^۷ لمه تی زو^۷ لقت له سه رزووته له ر^۷ وژ میوانده شهو
 دوی^۷ شکورمه ردانه من^۷ یم برده ناوژولفی سییات
 تا بزائن^۷ ته هلی مو^۷ لکی دل^۷ قه^۷ لای مه^۷ یردانه شهو
 هه رله مه غریب تابه یا نی بی^۷ ووچان د^۷ یتووده چی^۷
 هه رله دووی خورشیدی خاوره و^۷ یل^۷ و، سه رگه دانه شهو
 کو^۷ یرو نایینایه^۷ یستا که له داخی ر^۷ وژی رووت
 بو^۷ یه ، رهش پو^۷ ش و، قه قیرو^۷ مات و، به پسته زمانه شهو
 قه دری شهو چا بگره عاشق^۷ ! شه مع و په روانه ده^۷ یین^۷
 سو^۷ زو، گریه یی شه مع هه رشه وو، سووتنی په روانه شهو
 عاشق ومه عشوق له ر^۷ وژدا خو^۷ ده پار^۷ یزن له خه^۷ لك
 که ربه نای چاکت ده وی^۷ ر^۷ بو^۷ ته و دووه بر^۷ اونه شه و
 هه سته کورده به سته سستی^۷ راپه ره ولی^۷ درکه وه
 تا وه^۷ لات پی^۷ ده ننگ و باسه ، تا له ر^۷ وژ مه^۷ یوانه شهو

«ههم نارنج وههم بی^۲ به» شور- ریتم - دوو. وچوار»

دانه ری هه وا زیرهك

هه له^۲ ست له زیرهك

سینگو^۲ و^۲ لهت باغی هه نار
 به^۲ ك^۲ گیان شیرینه بی^۲ غایهت
 به^۲ ك^۲ گیان شیرینه بی^۲ غایهت
 ههم نارنج وههم بی^۲ به مه مکی زه رده به هی^۲ به

سینگو^۲ و^۲ لهت باغی بی^۲ به
 به پیش که شی بم ده به
 به^۲ ك^۲ گیان شیرینه بی^۲ غایهت
 ههم نارنج وههم بی^۲ به مه مکی زه رده به هی^۲ به

سینگو^۲ و^۲ لهت باغی سیوه
 ده وه ره بهده به ماچی^۲
 به^۲ ك^۲ گیان شیرینه بی^۲ غایهت
 ههم نارنج وههم بی^۲ به مه مکی زه رده به هی^۲ به

«مریم بو^۷ کانی» «ماهوره شش وههشت»

هه لیه^۷ ست له زیره^ک

هه واله زیره^ک

سو^۷ یند ئه خو^۷ م به گو^۷ شدی چاوت ئه سیرم بووم^و. که وتمه داوت

خو^۷ م دای دینم زولفی خاوت

«مریم» ئامان مریم چاوجوان مریم بو^۷ کانی مریمی^۷

✧ ✧ ✧

ئه سیرم دیکلی^{دیلو} بال^۷ به سته بم کوژی^۷ حد قت به ده سته

چاوت جوان ئه بر^۷ وت پی^۷ وسته

«مریم» ئامان! مریم چاوجوان مریم بو^۷ کانی مریمی^۷

✧ ✧ ✧

ئه سیرم کو^۷ تی تو^۷ م له مل توبیت و چاوی پر^۷ له کل

مهم گو^۷ ره وه ، به پیای گول

«مریم» ئامان! مریم چاوجوان مریم بو^۷ کانی مریمی^۷

(نازانم له کی^۲ پرسم) (شور- ریتیم دوو، چوار)

دانه ری هه دا زیره^ک هه لږمستی زیره^ک

نازانم له کی^۲ پرسم ته و گو^۲ له میوانی کی^۲ به

سه بارت به یاری خو^۲م ئاودان بی^۲ ته و ج^۲یه

زیر^۲ی هه ژده عه یاره ده مانچدی که له کی^۲یه

نازانم هه تا که ی من مه حوی جده مالت^۲ به

مت و خو ماروسه رخو^۲ش گرفتاری خالت^۲ به

ناسکو^{۲۲} له من به غو^۲لامی دوو چاوی که ژالت^۲ به

✧ ✧ ✧

نازانم بو^۲چ وا جوانی شو^۲خ و ، شیرین زه بانی

له به دئه و گو^۲زه ده مرم ناسکو^۲ل دیا ته کانی

نازانم له کی^۲ پرسم ته و گو^۲له میوانی کی^۲ به

سه بارت به یاری خو^۲م ئاودان بی^۲ ته و ج^۲یه

زیر^۲ی هه ژده عه یارو ، ده مانچدی که له کی^۲یه

✧ ✧ ✧

نازانم ده گدم به تو^۲له بهرچی پچیر من واسستم

که ژال^۲ گیان بهو بجدانم وه کو بوت ده تپه رستم

دو که مدی به خه کرده وه مه مکو^{۲۲}له ی که وته ده ستم

نازانم له کی^۲ پرسم ته و گو^۲له میوانی کی^۲ به

سه بارت به یاری خو^۲م ئاودان بی^۲ ته و ج^۲یه

زیری هه ژده عه یارووده مانچدی کله کی^۲یه

(نام دو^۷ینی بو^۷چی نام دو^۷ینی) (ماهور - ریتیم شهن و هشت و هشت)
 مه لیه^۷ست له زیره^۷ك

دانه ری دهوا زیره^۷

غه ریم ده م^۷ ره نجینی
 وه کو قو مری و شه^۷ هینی
 بو^۷لیم زیزی نام دو^۷ینی
 روح ده ده^۷م له مزگینی

لیم زیزی نام دو^۷ینی
 گور جیله ده^۷ لی^۷ی ئاسکی
 نام دو^۷ینی بو^۷چی نام دو^۷ینی
 نه گه ری^۷ و بمدوینی

✧ ✧ ✧

به بیهووده ، ره نچاوه
 به حال قالبه کم ماوه
 بو^۷لیم زیزی نام دو^۷ینی
 روح ده ده^۷م له مزگینی

لیم زیزه و لیم تو^۷ را وه
 روح بردم به قوربان
 نام دو^۷ینی بو^۷چیم نادو^۷ینی
 نه گه ری^۷ و بمدوینی

✧ ✧ ✧

ده سرو که وده سالی تیل
 نه سیرم ده مگری به دیل
 بو^۷لیم زیزی نام دو^۷ینی
 روح ده ده^۷م له مزگینی

لیم زیزه به بی^۷ ده لیل
 بو^۷ی زهرد و زه بوونم
 نام دو^۷ینی بو^۷چیم نادو^۷ینی
 نه گه ری^۷ و ، بمدوینی

و «وہ ك قومی سے رہا^۲لم شینہ» «شور۔ - ریتیم دوو، چو^۲ر»

ہے لبہ^۲ست لہ زیرہ ك دانہ-بی ہا وا زیرہ ك

لہ سے رہدی ^۲ گرتیان سے نگہر	دہ ست ^۲ یک نظامی خو ^۲ ل ^۲ بہ سہر
لنگیان دامی ^۲ دہ ستہ و خہ نہر	لہ سہر دوو چادی ریش ^۲ ئہ سمہر
وہ ی وہ ی وہ ی بارانہ	ئہ سمہ ران چادیان جوانہ
وہ ك قومی سے رہا ^۲ لم شینہ	دہ چریک ^۲ ینی ^۲ بہم ہاویہ

لہ سے رہدی پردہ بازان	بہ ئینظاری چاو بازان
وہ کو عاشق بو ^۲ دل ^۲ خوازان	دہ کیشم چہن جورہ نازان
وہ ی وہ ی وہ ی بارانہ	ئہ سمران چاویان جوانہ
وہ ك قومی سے رہا ^۲ لم شینہ	دہ چریک ^۲ ینی ^۲ بہم ہاویہ

یارمه تی و، د لسو زی کاک ه فه ره یدوونی، مورادی، له نووینی، زوت
 کانی نه و گو رانی یا نه دا، که لی جیگای سویاسه کاک فه ره یدوون، که نجیکی
 هونه رمه ندو. لی هاتووه که له سا لی ۱۳۱۷ دا، له کرماشان له دایک بوو و،
 وله برا کورده کانی کرماشانه. وه له ژه ندنی سازه دهستی به کانا به تاییه تی «عوود»
 لی دان رور چالا که. نه و برایه له سه ره تاوه به بی ما ه و ستاده سنی داودته،
 فیر بوونی ه و س یقا، پاشان له «رادی و تاران» دا، ده س به کار بووه، وه له
 بهشی ه و س یقای کوردی دازانیاری یکی به نرخی، به ده س ه یناوه، میسنا کار
 بدهسی موهه ندسی، رادی و میرانه.

بهم بونه وه سپاسی نه و هاو کاری، و یارمه تبی نه وانه رانه که یینم.
 چه سه ن زه یرک

« غه له طنامه »

لاپه رهی	دیری	غله له ط	صحیح
۸	۳	بینه	بینه
۹	۱۰	کوچکی	کوچی
۹	۵	همه	هه
۱۰	۱۰	رانی	زانی
۱۳	۲۲	کال	گال
۱۰	۱۹	رور	زور
۱۹	۵	رور	زور
۲۵	۱۴	تازاوبه	تازایه
۲۷	۱۴	روو	زور
۹	۷	هیچم	هیچم
۲۸	۲	گه وری	گوه وری
۲۹	۹	صمه دای	صدهای
۳۳	۵	ته و شه وها وینه	ته و شه و شه وها وینه

له شهربور مانگی ۱۳۴۵ ته مکتبه له چاپخانه ی
 « چاپ رنگین » له تاران ته و او بیه

